

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παντού δρ. 4. Η αυθαίρετος υπερτίμησις των παρα τών ύποπρακτορείων απαγορεύεται. Παρακαλούμεν ὅθεν τους αγαπητούς μας ἀναγνώστας, δοκίμους ὑποπέσει εἰς τὴν ἀντίληψιν των τοιαύτων (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

τε στό νόημα τῆς τέχνης. Καί πάντε νά γράφετε, πρὸς τό παρόν τουλάχιστον. Λ ο ρ ε λ α τ ι, Ἐνταῦθα. Ἡ ἀφήγησί σας πρῶτη, ἀνετη, χρωματισμένη ὄσο πρέπει, συγκρατημένη ὄσο πρέπει. Πρέπει ὅμως νά ἐργασθῆτε ἀρκετὰ ἀκομη γιά νά φθάσετε στό τέλος. Καί τότε—ὄσά τό λέμε εἰλικρινῶς—θα γράφετε πολὺ-πολὺ καλὰ διηγήματα. Ἄ γ γ γ Ἄ γ γ ἔ λ ο υ Ἐνταῦθα. Τό ποιήμα σας μέ τόν τίτλον «Χωρισμός», πολὺ κοινόν. Ἐπί πλέον λαθασμένον στό μέτρο καί ἀκριβῆς στό β' τετράστιχο, παρ' ὅλες σας τίς διορθώσεις. Ἐργασθῆτε λοιπόν καί οἰς χωρί νά θιάζεσθε. Αὐτό εἶνε τό καλύτερον. Π. Α. Ζ α ρ Γράφτε ἀρκετὰ καλὰ. Στό τέλος ὅμως τό διηγημά σας γίνεται δημοσιογραφική ἐδησίς. Γιατί ; Ἐθιστήκατε ; Μολαταῦτα δέν ὄσά ἀπελιψίζουμε. Κάθε ἄλλο μάλιστα. Νά ἐξακολουθήσετε νά γράφετε. Γιατί μέ τόν καιρὸ θα δημιουργήσετε ἀσφαλῶς ἀμέμπτα λογοτεχνικά ἔργα. Ἄ ν ν ἔ τ α ν Ρ ι ἄ λ τ η. Ἐνταῦθα. Οἱ στίχοι σας οὔτε καλοί, οὔτε κακοί. Μάλλον διαστικογραφημένοι. Γράφετε πῶς προσεκτικά, ἀν θέλετε νά ἐπιτύχετε, νά δημιουργήσετε κάτι τόν τίτλον «Κοινωνικόν Ποίημα πρὸς τὴν Φοῶν—Ἡμέρα καί Νύξ», ὄχι καλῶ. Ἰ-δοὺ μερικὰ ἀπὸ τὰ εἰκοσιτέσσαρα—χαρὰ στό κουράγιον σας!—τετράστιχά του:

τι, νά μᾶς τό ἀναφέρουν ἀμέσως.

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνοστῶν μᾶς ἀποστελλομένη συνεργασία καί μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιοῦματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δέν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

Πολλοὶ ἀναγνώσται μᾶς μᾶς γράφουν ὅτι ἐπιθυμοῦν νά προηθευθῶν τὰς ἐκδόσεις μᾶς καί νά ἐγγραφοῦν συνδρομητὰι τῶν περιοδικῶν μᾶς, ἀλλὰ δυσκολεύονται εἰς τὴν ἐκδοσὴν ἐπιταγῶν. Γιά νά τοὺς διευκολύνουμε σχετικῶς, τοὺς πληροφοροῦμεν ὅτι δεχομεθα τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν, φύλλων, βιβλίων, Ἡμερολογίων κλπ., εἰς γραμματόσημα ἢ κινητὰ χαρτόσημα οἰασθήποτε τιμῆς.

Ἐ χ ἔ μ θ ρ ο τ ο ν. Καλάμας. Μᾶς γράφετε στό γράμμα σας, ἐκτός τῶν ἄλλων καί τὰ ἑξῆς :

«Ἀξιότιμε Κύριε, μέ τὴν παροῦσαν μου ὅπως καί μέ τὰ συναποστελλόμενα ποιήματά μου δέν ἔρχομαι νά σᾶς παρουσιάσω τίποτε νέο, ἀλλὰ μέσα στήν πληθώρα τῶν ἀνοήτων ἡμῶν τῶν ἐκστρατενόντων ἀνά τὸ ὕψη ἔτυχε νά λέω πῶς εἶμαι καί ἐγώ. Σά νέος πού εἶμαι ἔτυχε κάπου κάπου νά γράφω μερικοὺς στίχους, γιά τῶν ὁποίων βέβαια τὴν ποιότητα δέν εἶμαι καί αἰσιόδοξος ἀλλ' ἡμι καί μέ παρότρυναν μερικοὶ ἀπ' τοὺς φίλους μου νά τοὺς δημοσιεύσω κάπου, γιαντὸ καί ἐγὼ ἀποτεινόμενος σέ σᾶς, ὄσά στέλνω τὰ παρόντα 8 ἀνέκδοτα, κλπ., κλπ.»

Δυστυχῶς, φίλτατε, τὰ ποιήματα σας δέν εἶνε ἐπιτυχημένα. Τὰ εμμετρικίζοντα μάλιστα λίγο-πολὺ ἐξωφρενικά. Γιά ἴδεστε :

Ἡ ΜΟΝΤΕΡΝΑ

Στό δρόμο βαδίζεις ξένοιαστα
Ὅταν μπροστά σου,
Χίλιον λογίων γλυκῆς φωνῆς
Φθάνουνε ὡς τ' αὐτιά σου.
Κρυφοκτυπάει τό τακονάκι
καί τριζει ὁ ἀδιάκριτος νόσος.
Τὸ φέρεμα λεπτὰζωμιστιμένον
ἀφίνει πίσω τίς φερδιές οὐρές.
Ἐξαφνα συναντᾶς μιά πεταλοῦ-
(δα
κα' ἐκπλήττεσαι πού δὲ γνωρι-
(ζεις
τὴν πρώτη τῆ γνωστή συγγένιο-
(σά σου
Καί κάποιον Μπά ! ἀόριστο χα-
(ρίζεις.
Εἶνε σὰ ζωγραφιά τὰ χεῖλη τῆς
ἑαμμένα κοκκίνα, φρούδια γαί-
(τάνι.
Δείπει μόνο ἀπ' τὸ πρόσωπο
Τ' ἀχάριστο τηγάνι.
'Απ' τὰς ἑννέα καί μετὰ
καί στό χορὸ πηγαίνουν
Μὰ δίχως τ' ἀπαραίτητο κοσσομ-
(πολιό.
Ποτέ τους ἀπ' ἐκεῖ δέν ἐγαί-
(νονν.)

Ἀδιάκριτη εὐθυμία
Κί' ἀπὸ συνορισμὸ οὐδάκι
Ἐπὶ στυγερὰ καβαλιέρους
Ἀνώσωνε σ' ἕνα δαλοσί.
Νὸ ὕστερα ἕνα σούρουπο νά ἐρᾶ-
(δν
Κοντὰ στίς γρηῆς τους μάνες
Ζητοῦν βοήθεια ἀπὸ γιατρὸ
καί τρέχουνε γιά παραμάνεγ.
Μ' ἄλλα λόγια δέν εἶνε καλὰ-καλὰ
ποιήμα τό παραπάνω. Τὰ βίαια εἰλατώ-
ματα ἔχουν ὅλα ὄσα τὰ ποιήματα.
Διαβάτε λοιπόν ποιήσι, γιά νά μᾶ-

Ἐτὰ ὠραία πόδια
ἢ κατάλληλες κάλτσες

Ἡ καλὴ ἐφαρμογὴ καί ἡ
ἐξαιρετικὴ ἐμφάνισις τῶν
καλτσῶν ETAM,
δίδουν στίς γραμμέζτων ποδιῶν σας
Ἐκφρασι καί πλαστικότητα.

Etam

ΑΘΗΝΑΙ — Βουκουρεστίου 8, Ἐυαγγελιστριάς 21, Αἰόλου 96.
ἩΕΙΡΑΙΕΥΣ—Γεωργίου Α' 23.—ΠΑΤΡΑΙ, Μαζώνος 74.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ—Βενιζέλου-Τουμοσῆ.

Ἡ ἡμέρα γλυκοχαράζει, (φαιδρός,
ἢ ἡὼ μέ τῆ ροδόχρομη θεωριά διὰ μιάς ἐμφαίνεται ὡς διακου (αὐτοφυοῦς
(της
φεύγει ἢ νυχτιά, κιαντὴ προ- στη πλάσι χρυσαχτινῆς, ἐνατένι-
(στάζει (σε ἀμυδρῶς.
τὸν ἥλιο καλεῖ νά στεγνωθῆ τὰ Τῆς ἡὼς τότε τὰ δάκρυα
(δάκρυα τῆς... ποικιλόχρομα χρυσιζόν,
Ἄστε ἡκουσε τὰ λόγια τῆς ἡὼς, πῶ φωτερέα, πῶ ὠμορφα κιαντᾶ-
(στρια,
ὄ ἥλιος ἀνέτειλε, ὀλόαμπροσ, (μυρίζουν...

Ὁ ἥλιος ψηλά, ψηλά ἀνεβαίνει
στοῦ οὐρανοῦ τὸ μονοπάτι,
τῆς ἡὼς τὰ δάκρυα σάδαινε,
τὰ λόγια τῆς ὑπακούει καί τὰ (πράττει.
Φεύγει, φεύγει, στόν οὐρανὸ ὀ- (ψώνετα,
σκορπιζει ζωὴ καί καλωσύνη, στόν οὐρανὸ γοργάτερος ἀλλῶ- (νετα)
τὸν κόσμον χαιρετᾶ, παντοῦ εὐτυ- (χία δίνει.
Πανύψηλος ἵσταται τώρα
στὴ μέση τοῦ οὐρανοῦ, τὸ μεσημέρι,
φωτίζει ὑπερήφανα τὴ παγκό- (σμο χώρα,
παμμίγιστον σῶμα, δίχως ἄλλο (ταῖρι !
Φιλήρεμον τὸ θρόισμα τῶν δέν- (δρων
γλυκοφύσημα τ' Ἀπηλιώτῃ ἢ (πνοῇ
εὐτυχεῖς οἱ ξυλοεργοὶ τῶν Κέ- (δρων
ἡλιόλουστη ἡμέρα δίνει ὕγεια καί (ζωή.

Καί τελειώνετε ὡς ἑξῆς :
Στόν οὐρανὸ πλανῶνται διάφορα (ἀστερία
οἰμῶζον νυκτοφύλακες τῶν σπι- (τιῶν οἱ κύνες
οὐράνιοι ἀστερισμοὶ σάν ἀπόδοι- (τα μαζαίρια
σβύθουν μέ τίς ἡλιακῆς ἀχτινῆς.
Ἡ νύχτα τώρα θυμωμένη
ἀνταποδίδει ὕβρεις στήν ἡμέρα,
ὑπερηφανεύεται πῶς ὁ κόσμος
(...τὴν προσμένει
πῶς ἔχει φαιδρότατον ἀστέρα.
'Ἐμπεδώνει ἢ ἡὼ, τὰς ἀντιτά- (λους συμφιλιώνει

Ἡ ἡὼ τοῦ φωτός,
τὴν ἡμέρα ἔνωδιᾶ
τὸ λυκόφως τῆς νυκτός,
τὴν νύχτα ἀγγελοῦν... χροεφδιά !
Σὰς ἐπιστάμε λοιπὸν εἰλικρινῶς καί
φιλικά : Πρὸς Θεοῦ !... Πάπτε νά γρά-
φετε στίχους. Γιατί δέν εἶνε ποίσις
αὐτῆ, ἀγαπητὴ κόριε. Κάθε ἄλλο μᾶ-
λιστα.